II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/444 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2022. december 16.)

az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a 112-es egységes európai segélyhívószámon elérhető segélyhívó szolgáltatásokhoz a segélyhívási célú kommunikáción keresztül való hatékony hozzáférést biztosító intézkedésekkel történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex ([1]) létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvre és különösen annak 109. cikke (8) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkének (8) bekezdése értelmében a 112-es egységes európai segélyhívó számon elérhető segélyhívó szolgálatokhoz való, segélyhívási célú kommunikáción keresztül történő hatékony hozzáférés biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek közül az első jogi aktust 2022. december 21-ig fogadják el. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok olyan intézkedésekkel egészítik ki az irányelv 109. cikkének (2), (5) és (6) bekezdését, amelyek az Unión belüli segélyhívási célú kommunikáció kompatibilitásának, interoperabilitásának, minőségének, megbízhatóságának és folytonosságának biztosításához szükségesek a hívó helyére vonatkozó információval kapcsolatos megoldások, a fogyatékossággal élő végfelhasználók hozzáférése és a hívásoknak az illetékes közbiztonsági válaszponthoz (KBVP) való továbbirányítása tekintetében.

(2) A segélyhívási célú kommunikáció fontos eleme a közbiztonság, védelem és egészségügy biztosításának. Az Unió polgárai már több mint 30 éve a 112-es egységes európai segélyhívó számon keresztül érhetik el a segélyhívó szolgálatokat. Ezt a digitális világban továbbra is lehetővé kell tenni számukra. A polgárok számára lehetővé kell tenni, hogy átfogóan és időben kézhez kapják a vészhelyzetek kezeléséhez szükséges háttér-információkat. Az európai digitális átállás által megcélzott, a digitális évtizedhez vezető út elnevezésű, 2030-ig tartó szakpolitikai program létrehozásáról szóló határozatban ([2]) is tükrözött magas szintű konnektivitás a polgárok, különösen a fogyatékkal élő személyek által használt elektronikus hírközlési szolgáltatások teljesen IP-alapú technológiákra való technológiai átállását vonja maga után. Az elektronikus hírközlő hálózatokban a vonalkapcsolt technológiákról a csomagkapcsolt technológiákra való átállás az IP multimédia alrendszeren alapuló, helyhez kötött és mobilhálózatok által kezelt VoIP-technológiák, például a nagysebességű hálózaton keresztül történő hanghívás (Voice over Long Term Evolution – VoLTE), az 5G-s hálózaton keresztül történő hanghívás (Voice over New Radio – VoNR in 5G) és a wifin keresztül történő hanghívás (Voice over WiFi – VoWiFi) révén működő hangszolgáltatások bevezetéséhez vezet. A csomagkapcsolt technológiák a valós idejű szövegátvitelhez és teljeskörű beszélgetéshez hasonló, szöveges és videóalapú szolgáltatásokat is lehetővé tesznek. Ezeket az IP-alapú hírközlési szolgáltatásokat nem lehet a hagyományos vonalkapcsolt hálózatok – például a leszerelés alatt álló 2G és 3G hálózatok – révén támogatni. Ezért a segélyhívási célú kommunikációnak is át kell térnie a csomagkapcsolt technológiákra. E rendelet célja annak biztosítása, hogy ezen átalakulási folyamat során biztosított legyen a segélyhívási célú kommunikáció minősége és megbízhatósága.

([1]) HL L 321., 2018.12.17., 36. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2481 határozata (2022. december 14.) a Digitális évtized 2030 szakpolitikai program létrehozásáról (HL L 323., 2022.12.19., 4. o.).

(3) A segélyhívó szolgálatok célja, hogy veszélyhelyzeti beavatkozás révén elkerüljék, enyhítsék vagy kezeljék a veszélyhelyzeti események hatásait. A veszélyhelyzeti beavatkozáshoz szükséges idő alapvető hatással van a veszélyhelyzeti események kimenetelére. A hatékony veszélyhelyzeti beavatkozáshoz szükség van a veszélyhelyzeti esemény hatékony kezelését lehetővé tevő beavatkozási erőforrások gyors mozgósítására, valamint a beavatkozás helyszínére való gyors megérkezésre.

(4) A segélyhívási célú kommunikáció célja, hogy lehetővé tegye a végfelhasználók számára a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést és a segélyhívó szolgálatoktól kapott veszélyhelyzeti segítség biztosítását. Bár a segélyhívási célú kommunikáció a végfelhasználó és a KBVP között jön létre, az illetékes KBVP feladata a kapott információk feldolgozása, illetve a kérés segélyhívó szolgálatokhoz való továbbítása, ezáltal biztosítva a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést. A KBVP- és segélyhívó szolgálati rendszerek nemzeti szervezetétől függően a KBVP-k és a segélyhívó szolgálatok egymást átfedő vagy autonóm szervezetek lehetnek.

(5) A segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférés lehetővé tétele érdekében a hatékony segélyhívási célú kommunikációnak biztosítania kell a végfelhasználó és az illetékes KBVP közötti, kellő időben végrehajtott kommunikációt, valamint a háttér-információk időben történő rendelkezésre bocsátását, ideértve a hívó helyére vonatkozó információt is. A háttér-információk hozzájárulnak a veszélyhelyzeti esemény leírásához, például a fizikai környezet, az érintett személyek állapota és képességei, az esemény lokalizálása stb. A háttér-információk elérhetősége és pontossága lehetővé teszi a megfelelő beavatkozási erőforrások időben történő azonosítását, illetve a beavatkozás helyszínére való gyors megérkezést, pl. ha a hívó helyére vonatkozó pontos információk állnak rendelkezésre. Ezeket az információkat segélyhívási célú kommunikáció útján továbbítani lehet a segélyhívó szolgálatoknak vagy ezeket automatikusan ki lehet nyerni a végfelhasználó eszközéből vagy a hálózatból.

(6) A hívó helyére vonatkozó információ a segélyhívási célú kommunikációhoz kapcsolódó egyik legfontosabb típusú háttér-információ, amelynek nagy hatása van annak hatékonyságára. A hívó helyére vonatkozó információ pontossága és megbízhatósága befolyásolja a veszélyhelyzet helyszínének azonosításához, valamint a segélyhívó szolgálat helyszínre érkezéséhez szükséges időtartamot.

(7) Az (EU) 2018/1972 irányelv előírja az illetékes szabályozó hatóságok számára, hogy kritériumokat határozzanak meg a hívó helyére vonatkozó információ pontossága és megbízhatósága tekintetében. Ezek a kritériumok a hívó helyére vonatkozó információ pontosságának és megbízhatóságának minimális szintjét jelentik, amelyet a tagállam területén a hálózatalapú és a készülékalapú technológiák révén kell megvalósítani. Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata ([3]) szerint a kritériumoknak – a műszaki kivitelezhetőség határain belül – biztosítaniuk kell, hogy a végfelhasználó helyzetét olyan megbízhatóan és pontosan állapítsák meg, amennyire az ahhoz szükséges, hogy a segélyhívó szolgálatok a végfelhasználó segítségére tudjanak sietni. E technológiák kombinációja biztosítja, hogy még abban az esetben is, ha a készülékalapú helymeghatározási megoldás nem teszi elérhetővé a hívó helyére vonatkozó információt az illetékes KBVP számára, a segélyhívó szolgálatok a tagállamok által a hívó fél helymeghatározásának pontosságával és megbízhatóságával kapcsolatban meghatározott kritériumokkal összhangban támaszkodhatnak a hálózatalapú helymeghatározásra, hogy a végfelhasználó segítségére lehessen sietni. A hívó helymeghatározására vonatkozó kritériumok, amelyek nem teszik lehetővé a pontosság és megbízhatóság minimális szintjének meghatározását, olyan végrehajtást eredményezhetnek, amely nem biztosítja, hogy a segélyhívó szolgálatok megkapják a hívó helyére vonatkozó, általuk hatékonyan felhasználható információkat. A tagállamok feladata, hogy értékeljék a hívó helyének meghatározására irányuló, műszakilag kivitelezhető megoldások együttes hatását, illetve hogy meghatározzák a hívó helyére vonatkozó információ pontosságával és megbízhatóságával kapcsolatos minimumkövetelményeket, amelyek végrehajtása esetén a segélyhívó szolgálatok számára lehetővé válik a hasznos beavatkozás. A hívó helyére vonatkozó információ pontosságának hasznossága attól függően változhat, hogy a segélyhívási célú kommunikáció milyen területről érkezik (pl. városi vagy vidéki), és ez ennek megfelelően tükröződhet a meghatározott kritériumokban. Annak érdekében, hogy a pontossági és megbízhatósági kritériumok meghatározására szolgáló, a háttér-információk minimális szintjét biztosító harmonizált uniós megközelítést lehessen alkalmazni, meg kell határozni azokat a paramétereket, amelyeket az illetékes szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük e kritériumok meghatározásakor. Fontos továbbá emlékeztetni arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott lojális együttműködés elve értelmében a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságoknak az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikke (6) bekezdése teljes hatékonyságának biztosítása érdekében együtt kell működniük egymással a hívó helyére vonatkozó információk pontosságára és megbízhatóságára vonatkozó kritériumok meghatározásában az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületével (BEREC) vagy az ezzel kapcsolatos iránymutatás nyújtására hatáskörrel rendelkező más releváns fórumokkal folytatott konzultáció révén.

([3]) A Bíróság (negyedik tanács) 2019. szeptember 5-i ítélete, AW és társai kontra Lietuvos valstybė, C 417/18.

(8) A hívó helyére vonatkozó információ pontosságát a segélyhívó szolgálatoknak a beavatkozáshoz bemutatott keresőterület legnagyobb sugarában lehet kifejezni. A veszélyhelyzeti beavatkozáshoz szükséges időt jelentős mértékben csökkenteni lehet, amennyiben a hívó helyére vonatkozóan pontos és megbízható, hálózatalapú és készülékalapú információ áll az illetékes KBVP rendelkezésére, különösen akkor, ha a veszélyhelyzeti segítséget kérő végfelhasználók nem tudják meghatározni a helyüket. Ezért a helyhez kötött hálózatok esetében a tagállamoknak a területükön alkalmazandó pontosság minimális szintjeit a hívó helyére vonatkozó, a hálózati végpont fizikai címével kapcsolatos információként kifejezve kell megadniuk, például a konkrét utcanévre, lakásra, emeletre vagy hasonló információkra való hivatkozásként. A mobilhálózatok esetében méterben kell kifejezni a pontosság minimális szintjeit, hogy így jelezzék a segélyhívó szolgálatoknak beavatkozási célból bemutatott vízszintes keresőterület legnagyobb sugarát. Adott esetben és amennyiben műszakilag kivitelezhető, a magasságra vagy függőleges pontosságra vonatkozó kritériumot is méterben kell megadni. A tagállamoknak értékelniük kell, hogy ezek a paraméterek alkalmazhatók-e a számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó hálózatfüggetlen szolgáltatók esetében, amennyiben azokat helyhez kötött vagy mobilhálózatokon használják.

(9) A hívó helyének megbízhatósága a hívó helyére vonatkozó információ két szempontjára vonatkozik: a létesítés és a továbbítás. A hívó helyére vonatkozó információ megbízhatóságát azoknak a statisztikai méréseknek megfelelően kell megállapítani, amelyek azt a sikerarányt jelzik, amellyel a segélyhívási célú kommunikációt kezdeményező eszköz tényleges helye megegyezik a hívó helyére vonatkozó információ alapján megjelölt fizikai területtel. A segélyhívási célú kommunikációnak a hívó helyére vonatkozó, hálózatalapú és készülékalapú információt is ki kell váltania, amennyiben az utóbbi rendelkezésre áll. A segélyhívó szolgálatok esetében a hívó helyére vonatkozó információ megbízhatóságát e két technológia együttes hatásaként kell megállapítani. A hívó helyére vonatkozó információ továbbításának megbízhatóságát a hívó helyére vonatkozó információ illetékes KBVP-hez történő továbbítására szolgáló műszaki megoldás sikerarányában kell kifejezni. A sikerarány – a hívó fél hálózatalapú helymeghatározása esetében – a hálózat információ továbbítására vonatkozó képességeitől vagy – a hívó fél készülékalapú helymeghatározása esetében – a készülék és a továbbítást lehetővé tevő hálózati erőforrások közötti interoperabilitástól, valamint az illetékes KBVP információfogadási képességeitől függ.

(10) Annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon tudja követni a hívó helymeghatározására vonatkozóan a rendelet értelmében megállapított kritériumokat, a tagállamoknak jelenteniük kell a kritériumok elfogadásáról, továbbá ki kell fejteniük, hogy miként vették figyelembe a rendeletben meghatározott paramétereket.

(11) Az (EU) 2018/1972 irányelv előírja, hogy a fogyatékossággal élő végfelhasználóknak a segélyhívó szolgálatokhoz segélyhívási célú kommunikáció útján való hozzáférésének egyenértékűnek kell lennie a többi végfelhasználó számára biztosított hozzáféréssel. Az egyenértékűség elve azt jelenti, hogy a fogyatékossággal élő végfelhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy segélyhívási célú kommunikáció útján olyan módon férjenek hozzá a segélyhívó szolgálatokhoz, amely funkcionálisan egyenértékű a segélyhívó szolgálatok többi végfelhasználó számára biztosított hozzáférésével, különös tekintettel a 112-es szám hangalapú szolgáltatásokon keresztül történő hívására. Mivel nincs közös megegyezés a funkcionális egyenértékűségi követelmények tekintetében, meg kell határozni azokat a követelményeket, amelyek a többi végfelhasználó számára biztosított segélyhívási célú – főként hangalapú szolgáltatásokból álló – kommunikáció funkcióit reprodukálják. Amennyiben a tagállamok műszaki okokból nem képesek megfelelni az e rendeletben megállapított funkcionális egyenértékűségi követelményeknek, tájékoztatniuk kell a Bizottságot a meg nem felelés konkrét okairól. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot, amennyiben a segélyhívó szolgálatokhoz való kötelező hozzáférési mód műszaki kialakítása nem követeli meg vagy nem teszi lehetővé a 112-es egységes európai segélyhívó szám használatát, illetve közölniük kell, hogy miként biztosítják, hogy a fogyatékossággal élő végfelhasználók ugyanannyira vagy jobban tisztában legyenek az adott hozzáférési módnak.

(12) Annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon tudja követni a fogyatékossággal élő végfelhasználók segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférési módjainak kompatibilitását, interoperabilitását, minőségét, megbízhatóságát és folytonosságát, a tagállamoknak jelentést kell tenniük a segélyhívó szolgálatokhoz a joghatóságuk alatt a fogyatékossággal élő végfelhasználók – köztük a barangolási szolgáltatásokat igénybe vevők – számára előírt hozzáférési módokról. A jelentésnek tartalmaznia kell annak első értékelését, hogy a jelentésben szereplő hozzáférési módok megfelelnek-e az e rendelet szerinti funkcionális egyenértékűségi követelményeknek. A teljesen IP-alapú hálózatokra való átállás lehetővé teszi majd új, hozzáférhető kommunikációs szolgáltatások bevezetését, mint például a valós idejű szövegátvitel és a teljeskörű beszélgetési szolgáltatások. A tagállamok ezért jelenteniük kell az e szolgáltatások kiépítése során felmerülő interoperabilitási, kompatibilitási vagy folytonossági kérdéseket, különös tekintettel a barangolást végző végfelhasználók tekintetében. Az (EU) 2022/612 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 16. cikke szerinti azon kötelezettségük teljesítése érdekében, hogy jelentést tegyenek a BEREC részére a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést biztosító, a saját tagállamukban előírt és a barangolást végző ügyfelek általi használatra műszakilag kivitelezhető módokról, a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy egyéb illetékes hatóságoknak adott esetben meg kell határozniuk azokat a műszaki okokat, amelyek miatt a barangolást végző ügyfelek nem férnek hozzá a segélyhívási célú kommunikációs szolgálatok abban az esetben, ha ezek a szolgáltatások a belföldi végfelhasználók számára hozzáférhetők. Az első jelentés, valamint a következő években nyújtott információk lehetővé teszik a Bizottság számára annak értékelését, hogy szükség van-e további intézkedések – többek között szabványosítási kérelmek – elfogadására az ilyen kérdések kezelése érdekében.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/612 rendelete (2022. április 6.) az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) (átdolgozás) (HL L 115., 2022.4.13., 1. o.).

(13) A segélyhívási célú kommunikációt és a hívó helyére vonatkozó információt továbbítani kell az illetékes KBVP-hez a segélyhívási célú kommunikáció megfelelő megválaszolásának és kezelésének lehetővé tétele érdekében. A segélyhívási célú kommunikáció hatékony továbbirányítását a vonalkapcsolt technológiákról a csomagkapcsolt technológiákra való technológiai átállás keretében is biztosítani kell. A tagállam az illetékes KBVP-t rendszerint a segélyhívási célú kommunikáció kezelésére vonatkozó területi illetékesség vagy egy bizonyos típusú kommunikáció kezelésének képessége – például ha egy KBVP képes valós idejű szövegátvitelt vagy jelnyelvi kommunikációt kezelni – alapján határozza meg. A hangot, szöveget – köztük valós idejű szövegátvitelt – és videót biztosító csomagkapcsolt technológiákon keresztül szolgáltatott személyközi hírközlési szolgáltatásokat a nyilvános hálózati tartományba vagy a KBVP tartományába lehet továbbítani. A KBVP-k nemzeti szervezetétől függően, míg a segélyhívási célú kommunikáció a nyilvános hálózatokon keresztül eléri a KBVP-rendszert, további hívástovábbításra lehet szükség a KBVP-tartományon belül az illetékes KBVP eléréséhez. Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi végfelhasználó számára hatékony segélyhívási célú kommunikáció álljon rendelkezésre, a tagállamoknak biztosítaniuk kell a területükön előírt valamennyi típusú segélyhívási célú kommunikáció, illetve hívó helyére vonatkozó információ időszerű továbbirányítását az illetékes KBVP-hez.

(14) A segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférés hatékonysága a háttér-információk segélyhívó szolgálatokhoz való továbbításának időszerűségétől függ. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes KBVP, amelyhez a segélyhívási célú kommunikációt továbbítják, technikailag alkalmas legyen időben továbbítani a háttér-információkat a segélyhívó szolgálatoknak attól a pillanattól kezdve, hogy az adott KBVP riasztja ezeket a szolgálatokat. A KBVP-k nemzeti szervezetének megfelelően az illetékes KBVP értékelheti a háttér-információk hasznosságát és szűrheti a segélyhívó szolgálatoknak biztosított információkat.

(15) Annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon követhesse az illetékes KBVP-hez való továbbirányítás hatékonyságát, a tagállamoknak jelentést kell tenniük a segélyhívási célú kommunikáció illetékes KBVP-hez való továbbirányításának teljesítményéről annak időszerűsége vonatkozásában, ideértve a hang-, szöveg- vagy videoszolgáltatások használatát is.

(16) Előfordulhat, hogy a másik tagállamban utazó végfelhasználók – ideértve a fogyatékossággal élő végfelhasználókat – számára a segélyhívó szolgálatokhoz való zökkenőmentes, előzetes regisztrálás nélküli hozzáférés biztosítása nem feltétlenül áll a tagállam kizárólagos ellenőrzése alatt, és emiatt szükség lenne közösen elfogadott interoperabilitási követelményeknek való megfelelésre. A valós idejű szövegátvitel és a teljeskörű beszélgetési szolgáltatások (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) szerinti végrehajtásának sérelme nélkül lehetővé kell tenni a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférés segélyhívási célú kommunikáció útján, mobilalkalmazásokon keresztül, hang-, szöveges vagy videoszolgáltatások révén történő biztosítását. A mobilalkalmazások lehetővé tehetik a részletes háttéradatok illetékes KBVP-hez való továbbítását. Az adott mobilalkalmazás letöltését és telepítését követően a végfelhasználó Unió-szerte kommunikálhat az illetékes KBVP-vel, amennyiben a közös interoperabilitási követelmények ezt lehetővé teszik, valamint a mobilalkalmazás szolgáltatói és a nemzeti KBVP-rendszerek megfelelnek ezeknek a követelményeknek. A tagállamoknak jóhiszeműen együtt kell működniük a Bizottsággal azon közös interoperabilitási követelmények meghatározása érdekében, amelyek végrehajtása Unió-szerte lehetővé tenne az ilyen segélyhívási célú kommunikációnak a KBVP-k általi, mobilalkalmazásokon keresztül történő használatát.

(17) A vonalkapcsolt kommunikáció megválaszolására és kezelésre kidolgozott KBVP-rendszerek nem feltétlenül alkalmasak a csomagkapcsolt technológián keresztül kezdeményezett segélyhívási célú kommunikáció valamennyi funkciójának kezelésére és feldolgozására. Az érintett felekkel, különösen az elektronikus hírközlési szolgáltatókkal és hálózati szolgáltatókkal való átláthatóság biztosítása, valamint a KBVP-rendszerek területükön való egységes és időben történő korszerűsítése érdekében a tagállamoknak ütemtervet kell készíteniük KBVP-rendszereik képességeinek frissítésére annak érdekében, hogy azok képesek legyenek a csomagkapcsolt technológiákon keresztül biztosított segélyhívási célú kommunikáció megválaszolására, kezelésére és feldolgozására. Az ütemtervnek tartalmaznia kell a segélyhívó szolgálatokhoz csomagkapcsolt technológiákon keresztül, a segélyhívási célú kommunikáció révén biztosított új hozzáférési módok kiépítésének várható ütemezését és időpontját, függetlenül attól, hogy ezeket a törzshálózatban számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásként teszik elérhetővé vagy mobilalkalmazáson keresztül telepítik. Az ütemtervnek információkat kell tartalmaznia a KBVP-rendszerek képességeinek korszerűsítésére vonatkozó ütemezésről, figyelembe véve a 2019/882 irányelvben meghatározott kötelezettségeket és az abban előírt jogszabályi határidőket. Ez különösen a 112-es egységes európai segélyhívó számra érkező segélyhívási célú kommunikációnak az illetékes KBVP általi megfelelő megválaszolására vonatkozik, szinkronizált hang és szöveg (ideértve a valós idejű szövegátvitelt is), vagy

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

– amennyiben videót is biztosítanak – hang, szöveg (beleértve a valós idejű szövegátvitelt is) és videó teljes beszélgetésként szinkronizált felhasználásával. Adott esetben fel kell tüntetni a csomagkapcsolt technológiákon keresztüli segélyhívási célú kommunikáció nemzeti jogszabályok szerinti kiépítésére vonatkozó várható jogi felhatalmazást. Az ütemtervnek hivatkoznia kell a köztes mérföldkövekre, például a nyilvánossággal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációkra, a jogalkotási intézkedésekre, az interoperabilitás, a folyamatosság és a megbízhatóság tesztelésére, a közbeszerzésre stb. A tagállamoknak be kell nyújtaniuk az ütemtervet a Bizottságnak, amelyről naprakész tájékoztatást kell biztosítaniuk. A tagállamoknak továbbá jelentést kell tenniük a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférésre használt elektronikus hírközlési szolgáltatások biztosításával kapcsolatban felmerült interoperabilitási és folytonossági kérdésekről is, hogy a Bizottság értékelni tudja, hogy szükség van-e további intézkedések – többek között szabványosítási kérelmek – elfogadására az ilyen szűk keresztmetszetek kezelése érdekében.

(18) A tagállamoknak rendszeres és strukturált módon kell információkat gyűjteniük az Unión belüli segélyhívási célú kommunikáció hatékonyságával kapcsolatos számos szempont tekintetében, hogy a Bizottság számára lehetővé tegyék a kommunikáció végrehajtásának és az e rendelettel kiegészített (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkében meghatározott kötelezettségeknek való megfelelésének nyomon követését. Az e rendeletben előírt első jelentést követően a tagállamoknak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkének (4) bekezdése szerinti, az Európai Parlament és a Tanács felé történő jelentéstételi kötelezettség teljesítése céljából a Bizottság által kezdeményezett valamennyi adatgyűjtés keretében kért aktualizált információkat.

(19) Az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkének (8) bekezdésével összhangban konzultációt folytattak az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületével, amely 2022. október 14-én véleményt nyilvánított.

(20) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([6]) 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal, aki 2022. november 15-én véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

E rendelet a segélyhívó szolgálatokhoz való, segélyhívási célú kommunikáción keresztül történő hatékony hozzáférést biztosító intézkedéseket határoz meg a hívó helyére vonatkozó információval kapcsolatos megoldások, a fogyatékossággal élő végfelhasználók hozzáférése és a hívásoknak az illetékes KBVP-hez való továbbirányítása tekintetében.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „hatékony segélyhívási célú kommunikáció”: az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 38. pontjában meghatározott segélyhívás, amely az alábbiakat biztosítja:

   a) a végfelhasználó és az illetékes KBVP közötti időben történő kommunikáció; és

   b) a háttér-információk időben történő rendelkezésre bocsátása, ideértve a hívó helyére vonatkozó információt (helymeghatározási adatokat) is;

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

2. „háttér-információ”: a végfelhasználó által segélyhívási célú kommunikáció útján továbbított, vagy a végfelhasználó eszközéből vagy az érintett hálózatból automatikusan kinyert és továbbított információ, amely lehetővé teszi a segélyhívó szolgálatok beavatkozáshoz szükséges erőforrásainak időben történő azonosítását és a segélyhívó szolgálatok gyors megérkezését a beavatkozás helyszínére.

2. FEJEZET

A HÍVÓ HELYÉRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ (HELYMEGHATÁROZÁSI ADATOK)

3. cikk

(1) A hívó helyére vonatkozó információ pontosságára és megbízhatóságára vonatkozó kritériumoknak az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkének (6) bekezdése szerinti meghatározása során az illetékes szabályozó hatóságok a műszaki megvalósíthatóság korlátain belül biztosítják, hogy a végfelhasználó helyzetét olyan megbízhatóan és pontosan állapítsák meg, amennyire szükséges ahhoz, hogy a segélyhívó szolgálatok a végfelhasználó segítségére tudjanak sietni. Az illetékes szabályozó hatóságok az említett cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott paraméterek figyelembevételével állapítják meg a kritériumokat.

(2) A helyhez kötött hálózatok tekintetében:

a) a hívó helyére vonatkozó információ pontossági kritériumát a hálózati végpont fizikai címére vonatkozó információként fejezik ki;

b) a hívó helyére vonatkozó információ megbízhatósági kritériumát a pontossági kritériumnak megfelelő, hívó helyére vonatkozó információ meghatározásához és illetékes KBVP-hez történő továbbításához szükséges műszaki megoldás vagy műszaki megoldások kombinációjának százalékban kifejezett sikerarányaként fejezik ki.

(3) A mobilhálózatok tekintetében:

a) a hívó helyére vonatkozó információ pontossági kritériumát méterben fejezik ki. Adott esetben a magasságra vagy függőleges pontosságra vonatkozó kritériumot is méterben fejezik ki;

b) a hívó helyére vonatkozó információ megbízhatósági kritériumát a pontossági kritériumnak megfelelő keresőterület meghatározásához és illetékes KBVP-hez történő továbbításához szükséges műszaki megoldás vagy műszaki megoldások kombinációjának százalékban kifejezett sikerarányaként fejezik ki.

3. FEJEZET

A FOGYATÉKOSSÁGGAL ÉLŐ VÉGFELHASZNÁLÓK HOZZÁFÉRÉSE A SEGÉLYHÍVÓ SZOLGÁLATOKHOZ

4. cikk

A fogyatékossággal élő végfelhasználók számára segélyhívási célú kommunikáció útján a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést biztosító módok bevezetésekor a tagállamok – a műszaki megvalósíthatóságtól is függően – biztosítják az alábbi funkcionális egyenértékűségi követelmények teljesülését:

a) a segélyhívási célú kommunikáció kétirányú interaktív kommunikációt tesz lehetővé a fogyatékossággal élő végfelhasználó és a KBVP között;

b) a segélyhívási célú kommunikáció zökkenőmentesen, előzetes regisztráció nélkül elérhető a más tagállamban utazó, fogyatékossággal élő végfelhasználók számára;

c) a fogyatékossággal élő végfelhasználók számára a segélyhívási célú kommunikációt ingyenesen biztosítják;

d) a segélyhívási célú kommunikációt haladéktalanul az illetékes KBVP-hez irányítják, amely képesítéssel és felszereléssel rendelkezik ahhoz, hogy megfelelően megválaszolja és feldolgozza a fogyatékossággal élő végfelhasználók segélyhívási célú kommunikációját;

e) annak biztosítása, hogy a hívó helyére vonatkozó információ pontosságának és megbízhatóságának szintje a fogyatékossággal élő végfelhasználók segélyhívási célú kommunikációja esetében a többi végfelhasználó segélyhívásaival egyenértékű legyen;

f) a fogyatékossággal élő végfelhasználók a hozzáférési módok kialakítása vagy tudatosságnövelő intézkedések révén képesek legalább annyira tisztában lenni a segélyhívási célú kommunikáció útján a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést biztosító módokkal, mint a többi végfelhasználó a 112-es segélyhívó számra irányuló segélyhívásokkal.

4. FEJEZET

AZ ILLETÉKES KÖZBIZTONSÁGI VÁLASZPONTHOZ VALÓ TOVÁBBIRÁNYÍTÁS

5. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a segélyhívási célú kommunikációt és a hívó helyére vonatkozó információt haladéktalanul továbbirányítsák az illetékes KBVP-hez, amely technikailag alkalmas arra, hogy a háttér-információkat e szolgálatok riasztásakor továbbítsa a segélyhívó szolgálatokhoz.

6. cikk

Az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a segélyhívó szolgálatokhoz való zökkenőmentes hozzáférés műszaki megvalósíthatóságának biztosítása érdekében – az (EU) 2019/882 irányelv végrehajtásának sérelme nélkül – a tagállamok együttműködnek a Bizottsággal azon közös interoperabilitási követelmények meghatározása érdekében, amelyek Unió-szerte lehetővé teszik a segélyhívási célú kommunikációt az illetékes KBVP felé egy mobilalkalmazáson keresztül.

5. FEJEZET

JELENTÉSTÉTEL

7. cikk

(1) Az 5. cikk értelmében a tagállamok rendszeresen jelentést tesznek a Bizottságnak a segélyhívási célú kommunikáció és a hívó helyére vonatkozó információ illetékes KBVP-hez történő továbbirányításának teljesítéséről.

(2) A tagállamok legkésőbb 2023. november 5-ig elkészítik a nemzeti KBVP-rendszer korszerűsítésére vonatkozó ütemtervet, és jelentést tesznek a Bizottságnak annak érdekében, hogy csomagkapcsolt technológián keresztül képesek legyenek fogadni, megválaszolni és feldolgozni a segélyhívási célú kommunikációt. Az ütemtervben feltüntetik a hang-, szöveg- vagy videoalapú segélyhívási célú kommunikáció csomagkapcsolt technológiákon keresztül történő várható kiépítésének időpontját. Az ütemterv magában foglal egy valószínűsíthető időpontot, amikorra a KBVP-k készen állnak az ilyen segélyhívási célú kommunikáció fogadására. A tagállamok a 8. cikkel összhangban naprakész információkat szolgáltatnak az ütemterv az ütemterv köztes mérföldköveinek végrehajtásáról.

8. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2024. március 5-ig jelentést tesznek a Bizottságnak a következőkről:

a) a 3. cikkben említett paramétereknek megfelelően kifejezett, a hívó helyére vonatkozó információ pontosságára és megbízhatóságára vonatkozó kritériumok;

b) a fogyatékossággal élő, köztük a barangolási szolgáltatásokat igénybe vevő végfelhasználók által használandó segélyhívási célú kommunikáció útján elért segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférés módjai, valamint annak értékelése, hogy azok megfelelnek-e az 5. cikkben foglalt funkcionális egyenértékűségi követelményeknek.

(2) A tagállamok az (EU) 2018/1972 irányelv 109. cikkének (4) bekezdése szerinti, az Európai Parlament és a Tanács felé történő jelentéstételi kötelezettség teljesítése céljából a Bizottság által kezdeményezett valamennyi adatgyűjtés keretében a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e cikkben és a 7. cikkben említett információkat az említett cikkekben előírt eredeti határidők sérelme nélkül.

6. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2022. december 16-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN